

[Indenrigsministeren.]

Når man måske i de vejledende retningslinjer kan savne en nærmere tilkendegivelse af de mindre sygehuses stilling, skyldes det, at det er vanskeligt at sige noget generelt herom. Jeg må dog nævne, at indenrigsministeriet i retningslinjerne anfører, at de i dag eksisterende sygehuse, der ikke udpeges til hovedsygehuse, for hovedpartens vedkommende må påregnes opretholdt i en længere årrække som uundværlige led i det samlede sygehusvæsen, dog ofte med en noget anden funktion end netop den, de har i dag.

Investeringerne i disse sygehuse såvel som i hovedsygehusede må naturligvis afpasses efter vedkommende sygehus' funktion, der vil fremgå af kommunens samlede sygehusplan. Her vil jeg gerne indskyde den bemærkning, at det jo også er et spørgsmål om at få sygeplejersker og andet personale.

Spørgeren er i sin begrundelse af spørgsmålet også inde på den i retningslinjerne anbefalede centralisering af skadebehandlingen. Dette spørgsmål synes jeg det er rimeligt at se i sammenhæng med de stærke tendenser, som jeg nævnte før, og som jeg er helt enig i, til en styrkelse af almenpraksislægetjenesten. Det vil jo medføre, at flere skader vil kunne behandles fuldt tilfredsstillende uden for sygehusede, og derved skulle man kunne opnå det i mine øjne ønskelige, at de alvorlige skadetilfælde får den nødvendige, højt specialiserede behandling, samtidig med at behandlingen af lettere tilfælde klares lokalt af den praktiserende læge.

Spørgeren nævner, at det var ønskeligt, om der også i fremtiden blev lagt vægt på, at der findes sygehuse i nær tilknytning til borgerne. Dette gælder vel kun i mindre grad, når der er tale om en specialiseret lægebehandling, som den enkelte borger kun sjældent har brug for. Hertil kommer imidlertid, at ulempen ved en eventuelt forøget afstand til specialsygehus i nogen grad afbødes af, at indlæggelsestiden på dette sygehus ofte vil være kortvarig, idet der ofte kan ske forundersøgelse og efterbehandling lokalt.

Brøndlund Nielsen: Jeg takker for svaret, hvori jeg mener at kunne spore en vis forståelse for de ting, jeg har nævnt, idet ministeren jo påpeger, at der også må gøre sig en række almene og sociale forhold gældende

ved vurderingen af den kommende sygehusplanlægning.

Vedrørende de lægelige hensyn siger ministeren, at alle hensyn her tilsiger en centralisering, men jeg forstår dog, at ministeren er inde på den tanke, at skadebehandling stadig skal foregå ude omkring.

Jeg var også glad ved, at ministeren nævnte den betydning, man i højere grad må til at tillægge arbejdet i almen praksis og lægernes stilling. Det er jo et initiativ, venstre også har været inde på i de sidste dage.

Jeg håber altså, at de udtalelser, som ministeren her har fremsat, og som jeg føler kan opfattes positivt i nogle retninger, vil blive observeret rundt omkring. Retningslinjerne fra 8. juni står der jo, men jeg håber altså, at man også vil være opmærksom på det, der her er sagt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Dagmar Andreassen* til statsministeren:

„Agter statsministeren i denne samling at tage initiativ til at omsætte indholdet af forslag til folketingsbeslutning om ny levnedsmiddellov (fremsat 25. februar 1971) i praksis, og da på hvilken måde?“

Skriftlig begrundelse.

Det er almindelig accepteret, at vor levnedsmiddellovgivning trænger til revision. Det skyldes ikke mindst, at levnedsmidler i dag udbydes mere eller mindre tilberedte, mens megen lovgivning stammer fra den tid, da levnedsmidler solgtes som ubehandlede råvarer.

Revisionen hæmmes i høj grad af, at lovgivningen trods oprettelsen af det nye ministerium for forureningsbekæmpelse stadig ikke er samlet under én styrelse.

Desuden har vi ingen lovgivning, der stiller krav til levnedsmidlers ernæringsmæssige lødighed eller til oplysning om indholdet.

Der er også i dag meget vidt spillerum men hensyn til, hvilke kemikalier der må tilsættes. Ud over en eventuel direkte skadelig virkning fra disse stoffer camouflerer de i høj grad indholdet af færdige produkter.

Dagmar Andreassen: Det er ikke nogen tilfældighed, at jeg har stillet spørgsmålet til statsministeren. Jeg har forstået, at hele området med kemikalietilsætning til lev-